

MUDr. Marek Beneš zemřel

18. 6. 2020 ve věku 44 let

MUDr. Marek Beneš died
on June 18, 2020 at the age of 44

Milý Marku,
píšu Ti svůj první a bohužel zároveň i poslední dopis. I když si ho asi již nepřičteš, myslím si, že se k Tobě obsah tohoto dopisu přeci jen dostane. Všichni jsme z toho, že jsi nás opustil, takzvaně pať. Jinak to vyjádřit ani neumím. Kdo se bude starat o Tvé pacienty, kteří Ti věřili, pro které jsi zařizoval první poslední, a kteří tě obdivovali a vážili si Tě? Vytvářel jsi s nimi vztahy, které jsou obtížně přenositelné na jiné lékaře, protože v tomto jsi byl jedinečný. Možná i proto, že jsi nenáviděl psaní lékařských zpráv a více se věnoval vztahu s pacienty, byly Tvé medicínské úspěchy neoddiskutovatelně obrovské. Legendární jsou Tvé žádanky na různá vyšetření ve stylu – Co mu asi tak je?, Je to žlučník?, ... – vždy opatřené řadou srdíček. Teprve nyní jsem pochopil, že Tvé průkopnické činy v bariatrické endoskopii byly opravdu odvážné a hodné respektu. Nejen, že jsi rozvinul mnoho technik v této oblasti, jako je Endobarrier, Endomina, ale věnoval ses novým postupům a perspektivám v této oblasti, jako je laserová ablace v duodenu. Výsledky své práce jsi prezentoval

na těch nejprestižnějších fórech a Tvé pečlivě připravené vystoupení na plenárním zasedání DDW v USA bylo oceněné experty z celého světa. Zástup těch pacientů, co čeká na výkon v oblasti bariatrické endoskopie, těch pacientů, kteří jsou spokojeni s výsledky Tvé léčby, a také řada nemocných, kteří na výkony teprve čekají, jsou neuvěřitelné. Marku, vždyť my se nyní musíme skoro rozkrájet, abychom v Tvé práci (a ta pokračovat musí) na Tebe navázali. Musíš nám pomoci, to je jasné. A ten věhlas a respekt, který sis vytvořil nejen v Evropě a v Izraeli v oblasti bariatrické endoskopie, ten je tedy obrovský.

Jsmo přímo zahlceni mailly pacientů a našich kolegů, kteří nevěří tomu, co se stalo. Ani my tomu nevěříme. Vždyť Ty jsi byl vždy rekreant života. Ani si nevzpomínám, že bys byl někdy nějak zvláště nazlobený nebo že bys na někoho křičel. To přeci není možné, to se přeci každému může stát? Jak jsi to dělal? Kromě Tvých nesporných profesionálních kvalit bych zmínil i to, že jsi vždy byl úžasný kamarád, snažil ses všechny potěšit a předat jim radost. Všichni byli v Tvých očích

krásní a oni z toho byli šťastní. Když mě sopka z Islandu uvěznila v Benátkách (a to nebyly Benátky nad Jizerou), tak jsi po službě vyjel svým Mercedesem a se ženou mě v té daleké cizině vyzvedl. Kdo jiný by to udělal? Procestovali jsme spolu půlku světa. Kdo mě bude teď doprovázet? Těch kamarádů, co jsi opustil, to se snad nedá ani spočítat. Někdo taky musí zvelebovat Tvé sbírky starých aut a motorek, kolik jich vlastně bylo? Umiš si všechny vybavit – ty Tvé limuzíny a kabria, především staré mercedesy a těch motorek... stejně bych se vsadil, že ani nevíš, kolik přesně jich je. Julinka, která Ti v září nastoupí do školy, a Mareček, který se v září chystá do školky, tam půjdou bez Tebe. Péči o děti jsi přenechal Dítě, své manželce, které jsi připravil svým odchodem nejen velký zármutek, ale také velké starosti o další chod úspěšné rodiny. Naštěstí máš velkou rodinu, rodiče a plno bratrů, která drží vždy při sobě.

Marku, měli jsme tě rádi, máme tě rádi a budeme tě mít rádi. A mám ještě jednu jistotu navíc – zapomenout na Tebe prostě vůbec nikdy nelze.

Pavel Drastich